

ਬਖਤਿਸਮਾ ਅਤੇ ਬਚਾਏ ਜਾਣ

ਮਰਕੁਸ 16:16 ਅਤੇ 1 ਪਤਰਸ 3:21 ਦੋ ਆਇਤਾਂ ਹਨ ਜੋ ਇਹ ਸਾਫ਼ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ ਕਿ ਬਪਤਿਸਮੇ ਅਤੇ ਬਚਾਏ ਜਾਣ ਵਿਚ ਸਿੱਧਾ ਸਬੰਧ ਹੈ। ਆਉ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੋਹਾਂ ਆਇਤਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹੀਏ ਤਾਂ ਜੋ ਅਸੀਂ ਇਸ ਸਬੰਧ ਨੂੰ ਹੋਰ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਮਝ ਸਕੀਏ।

ਮਰਕੁਸ 16:16 ਵਿਚ ਬਚਾਏ ਜਾਣ ਨਾਲ ਬਪਤਿਸਮੇ ਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਜੋੜਿਆ ਗਿਆ ਹੈ

ਜਿਸੂ ਨੇ ਬਪਤਿਸਮੇ ਨੂੰ ਬਚਾਏ ਜਾਣ ਦੇ ਇਕ ਸਾਧਨ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿਚ ਨਹੀਂ ਬਲਕਿ ਬਚਾਏ ਜਾਣ ਦੀ ਇਕ ਸ਼ਰਤ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜੋੜਿਆ ਹੈ। ਅੰਗ੍ਰੇਜ਼ੀ ਦੀ NASB ਵਾਲੀ ਬਾਈਬਲ ਵਿਚ ਮਰਕੁਸ 16:16 ਦਾ ਅਨੁਵਾਦ ਠੀਕ ਹੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ: ‘ਜਿਸ ਨੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਬਪਤਿਸਮਾ ਲਿਆ ਹੈ ਉਹੀ ਬਚਾਇਆ ਜਾਵੇਗਾ; ਪਰ ਜਿਸ ਨੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਹੈ ਉਹ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਜਾਵੇਗਾ।’¹

ਮਰਕੁਸ 16:16 ਦੀ ਪ੍ਰਮਾਣਕਤਾ

ਕੁਝ ਲੋਕ ਇਸ ਆਇਤ ਦੀ ਪ੍ਰਮਾਣਕਤਾ ਤੇ ਵੀ ਸਵਾਲ ਖੜ੍ਹੇ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਮਰਕੁਸ ਦੀ ਕਿਤਾਬ ਦੇ ਆਖਰੀ ਦੇ ਉਸ ਲੰਬੇ ਭਾਗ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਹੈ (16:9-20) ਜੋ ਕੁਝ ਪੁਰਾਤਨ ਹੱਥਲਿਖਤਾਂ ਵਿਚ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦਾ। ਇਹ ਭਾਗ ਨਵੇਂ ਨੇਮ ਦੀਆਂ ਸਭ ਤੋਂ ਪੁਰਾਣੀਆਂ ਪੂਰਣੀ ਹੱਥਲਿਖਤਾਂ, ਚੌਥੀ ਸਦੀ ਦੀ ਵੈਟੀਕੁਨਸ (ਕੋਡਿਸ ਬੀ ਅਤੇ) ਸੀਨੋਟਿਕਸ (ਕੋਡਿਸ ਅਲਫ਼) ਵਿਚ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਵੈਟੀਕੁਨਸ ਵਿਚ kata markon ('ਮਰਕੁਸ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ') ਆਇਤ 8 ਦੇ ਬਾਅਦ ਆਉਂਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਇਕ ਵਿਦਵਾਨ ਨੇ ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਕਿ ‘ਇਹ ਸੁਝਾਅ ਦਿੰਦਿਆਂ ਕਿ B ਦੀ ਨਕਲ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਅੰਤ ਦਾ ਪਤਾ ਤਾਂ ਸੀ ਪਰ ਜਿਸ ਹੱਥਲਿਖਤ ਦੀ ਉਹ ਨਕਲ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ ਉਸ ਵਿਚ ਉਹ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਅਗਲਾ ਕਾਲਮ ਖਾਲੀ ਛੱਡਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ...’²

ਚੌਥੀ ਸਦੀ ਦੀਆਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਹੱਥਲਿਖਤਾਂ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਇਸ ਦੇ ਅੰਤ ਵਿਚ ਬਹੁਤੀਆਂ ਆਇਤਾਂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਸਨ। ਇਸ ਦੇ ਆਖਰੀ ਭਾਗ ਦੇ ਪੁਰਾਣੇ ਹੋਣ ਤੇ ਕੋਈ ਸਵਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ‘ਸਾਫ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ (170 ਈਸਵੀ ਦੇ ਲਗਭਗ) ਨੂੰ ‘ਅਖੀਰ ਵਿਚ ਵੱਧ ਆਇਤਾਂ’ (ਜੋ [KJV] ਵਿਚ ਛੱਪਿਆ ਹੈ) ਨੂੰ ਪਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੀਆਂ [ਹੱਥਲਿਖਤਾਂ] ਵਿਚ ਮਿਲਦਾ ਹੈ।’³

ਇਰੋਨਿਊਸ (130-200 ਈਸਵੀ) ਨੇ ਵੀ ਇਸ ਨੂੰ ਦੁਹਰਾਇਆ ਹੈ; ਡਾਇਆਟੇਸ਼ਨਰ ਵਿਚ; ਓਡਿਸਸ ਅਲਗਜ਼ੈਡਰਿਨਸ, ਏਫਾਈਮੀ ਅਤੇ ਬੇਜ਼, ਪੰਜਵੀਂ ਸਦੀ ਦੀਆਂ ਹੱਥਲਿਖਤਾਂ ਵਿਚ ਅਤੇ ਚੌਥੀ ਸਦੀ ਦੀ ਇਕ ਪੁਰਾਣੀ ਸੀਰੀਆਈ ਜ਼ਿਲਦ ਵਿਚ ਮਿਲਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਦੇ ਲੇਖ ਨੂੰ ਦੂਜੀ ਸਦੀ ਦੇ ਆਖੀਰ ਦਾ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਕੁਝ ਲੋਕਾਂ ਦਾ ਮੰਨਣਾ ਹੈ ਕਿ ਜਸਟਿਨ

ਮਾਰਟਿਰ (100-167) ਨੇ ਆਪਣੀ ਅਪੋਲੋਜੀ ਵਿਚ ਲੰਮੇ ਖਾਤਮੇ ਵਾਲੇ ਭਾਗ ਵਿੱਚੋਂ ਹੀ ਦੁਹਰਾਇਆ ਸੀ (1.45)। ਲੰਮੇ ਅੰਤ ਵਾਲੇ ਭਾਗ ਤੋਂ ਹੋਰ ਸੁਰੂਆਤੀ ਸੰਕੇਤ ਜਾਂ ਹਵਾਲੇ ਹਿਪੋਲਿਟਿਸ (170?-235), ਅਫਰਾਤਸ, ਦ ਗੌਸਪਲ ਆਫ਼ ਨਿਕੁਦੇਮਸ, ਅਮਰੋਸ (337-397), ਏਪੀਫੇਨਿਊਸ, (ਕ੍ਰਿਸੋਸਟੋਮ 345-407) ਅਤੇ ਅਗਸਟਿਨ (354-430) ਦੇ ਕੰਮਾਂ ਵਿਚ ਮਿਲਦਾ ਹੈ।

ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ ਕਲੀਸੀਆ ਦੇ ਇਕ ਇਤਿਹਾਸਕਾਰ, ਯੁਸਥਿਊਸ (264-340 ਈਸਵੀ) ਨੇ ਲਿਖਿਆ ਹੈ ਕਿ ਬਹੁਤ ਸਾਰੀਆਂ ਹੱਥਲਿਖਤਾਂ ਵਿਚ ਲੰਮਾਂ ਭਾਗ ਨਹੀਂ ਸੀ, ³ ਜਿਸ ਦੀ ਤਸਦੀਕ ਇਸ ਤੱਥ ਤੋਂ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਭਾਗ ਕਈ ਹੱਥਲਿਖਤਾਂ ਵਿਚ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦਾ। ਓਰੀਗਨ (185-254), ਕਲੇਸੈਟ ਆਫ਼ ਅਲੈਗਜੈਡਰ (?-215), ਟਰਟੁਲੀਅਨ (160-220) ਅਤੇ ਹੋਰ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਦਾ ਪਤਾ ਨਾ ਹੋਣ ਦੀ ਗੱਲ ਕਰੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ; ਪਰ ਤੱਥ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵੱਲੋਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਆਇਤਾਂ ਨੂੰ ਨਾਂ ਦੁਹਰਾਉਣਾ ਇਹ ਸਾਬਤ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਦਾ ਅਹਿਸਾਸ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਸਨ ਜਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇਸ ਨੂੰ ਮਰਕੁਸ ਦੀ ਕਿਤਾਬ ਦਾ ਅੰਤ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ।

ਹੋਰ ਵਿਚਾਰ ਜੋ ਇਸ ਕੰਮ ਲਈ ਬਹੁਤ ਵੀ ਵਿਅਪਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਹਨ, ਮਰਕੁਸ ਦੇ ਲਿਖਣ ਦੇ ਇਤਗਾਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਸਾਮਿਲ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਕੁਝ ਲੋਕਾਂ ਦਾ ਮੰਨਣਾ ਹੈ ਕਿ ਮਰਕੁਸ 16:9-20 ਨੂੰ ਇੰਜੀਲ ਦੇ ਵਿਰਤਾਂਤ ਵਿਚ ਸਾਮਿਲ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਕਿਉਂਕਿ ਇਨ੍ਹਾਂ ਆਇਤਾਂ ਦੇ ਸ਼ਬਦ ‘ਕਿਸੇ ਪੱਕੀ ਸ਼ਬਦਾਵਲੀ ਦੀਆਂ ਖੂਬੀਆਂ, ਸੈਲੀ ਅਤੇ ਧਰਮਸ਼ਾਸਤਰੀ ਸਮੱਗਰੀ ਨੂੰ ਵਿਖਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਮਰਕੁਸ ਦੀ ਬਾਕੀ ਕਿਤਾਬ ਵਾਂਗ ਹੀ ਨਹੀਂ ਹਨ।’⁴

ਇਨ੍ਹਾਂ ਆਇਤਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕਤਾ ਤੇ ਬਹਿਸ ਖਤਮ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ। ਅਤੇ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਫੈਸਲਾਕੁਨ ਢੰਗ ਨਾਲ ਇਸ ਦਾ ਕਦੇ ਹੱਲ ਹੀ ਹੋ ਸਕੇ ਕਿਉਂਕਿ ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚ ਬਾਈਬਲ ਦੀ ਦੂਸਰੀ ਸਿੱਖਿਆ ਨਾਲ ਕੋਈ ਟਕਰਾ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਲੋਕ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮਸੀਹੀਅਤ ਦੇ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਦਿਨਾਂ ਤੋਂ ਜਾਣਦੇ ਅਤੇ ਮੰਨਦੇ ਸਨ ਅਤੇ ਸ਼ਾਇਦ ਉਹ ਮਰਕੁਸ ਦੀ ਕਿਤਾਬ ਦਾ ਆਖਰੀ ਹਿੱਸਾ ਸਨ, ਇਸ ਲਈ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਹੋਰ ਆਇਤਾਂ ਨਾਲ ਅਧਿਐਨ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਮਰਕੁਸ 16:16 ਦੀ ਸਮਝ

ਮਰਕੁਸ 16:16 ਵਿਚ ‘ਪ੍ਰਤੀਤ ਕਰੋ’ ਅਤੇ ‘ਬਪਤਿਸਮਾ ਲਵੋ’ ਦੋਵੇਂ ਹੀ ਅਨਿਸਚਿਤ ਭੂਤਕਾਲ ਕ੍ਰਿਦੰਤ ਹਨ। ਅਨਿਸਚਿਤ ਭੂਤਕਾਲ ਕ੍ਰਿਦੰਤ ਦਾ ਹਮੇਸ਼ਾ ਮੁੱਖ ਕਿਰਿਆ ਦੇ ਕੰਮ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਦਾ ਅਰਥ ‘ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕੀਤਾ’ ਅਤੇ ‘ਬਪਤਿਸਮਾ ਲਿਆ’ ਹੈ। ਮੁੱਖ ਕਿਰਿਆ ‘ਬਚਾਇਆ ਜਾਵੇਗਾ’ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਪੂਰੀ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ।

ਇੰਟਰਲੀਨੀਅਰ ਭਾਗ ਵਿਚ, ਦ ਨਿਊ ਗ੍ਰੀਕ ਇੰਗਲਿਸ ਇੰਟਰਲੀਨੀਅਰ ਨਿਊ ਟੈਸਟਾਮੈਂਟ, ਵੀ ਇਸ ਆਇਤ ਦਾ ਅਨੁਵਾਦ ਕਰਕੇ ਯੂਨਾਨੀ ਕਿਰਿਆਵਾਂ ਦੇ ਜ਼ੋਰ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਲਿਆਉਂਦਾ ਹੈ, ‘ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਕੇ ਬਪਤਿਸਮਾ ਲੈਣ ਵਾਲਾ ਬਚਾਇਆ ਜਾਵੇਗਾ।’⁵ ਇਸ ਆਇਤ ਵਿਚ ਯਿਸੂ ਨੇ ‘ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕੀਤਾ ਹੈ’ ਅਤੇ ‘ਬਪਤਿਸਮਾ ਲਿਆ ਹੈ’ ਬਚਾਏ ਜਾਣ ਨੂੰ ਦੋਹਾਂ ਦੇ ਬਾਅਦ ਰੱਖਿਆ। ਯਿਸੂ ‘ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਭਨਾਂ ਦੀ ਜਿਹੜੇ ਉਹਦੇ ਆਗਿਆਕਾਰ ਹਨ,

ਸਦਾ ਦੀ ਗਤੀ ਦਾ ਕਾਰਣ’ ਹੈ (ਇਬਰਾਨੀਆਂ 5:9)। ਜੇ ਅਸੀਂ ਬਚਾਏ ਜਾਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਾਂ ਤਾਂ ਸਾਡੇ ਲਈ ਇੰਜੀਲ ਨੂੰ ਮੰਨ ਕੇ ਬਪਤਿਸਮਾ ਲੈਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ।

1 ਪਤਰਮ 3:21 ਵਿਚ ਬਪਤਿਸਮੇ ਨੂੰ ਬਚਾਏ ਜਾਣ ਨਾਲ ਕਿਵੇਂ ਜੋੜਿਆ ਗਿਆ ਹੈ?

ਪਤਰਸ, ਜਿਸ ਨੇ ਮਰਭੁਸ 16:16 ਵਿਚ ਯਿਸੂ ਦੀ ਗੱਲ ਸੁਣੀ ਸੀ ਨੇ ਉਹੀ ਸੱਚਾਈ ਸਿਖਾਈ। ‘ਕਿਸਤੀ ... ਜਿਹਦੇ ਵਿਚ ਥੋੜ੍ਹੇ ਭਾਵ ਅੱਠ ਜਣੇ ਪਾਣੀ ਤੋਂ ਬਚ ਗਏ’ (1 ਪਤਰਸ 3:20) ਦੀ ਗੱਲ ਕਰਨ ਦੇ ਬਾਅਦ ਉਸਨੇ ਲਿਖਿਆ, ‘ਇਹ ਬਪਤਿਸਮੇ ਦਾ ਨਮੂਨਾ ਹੈ ਜੋ ਹੁਣ ਤੁਹਾਨੂੰ ਵੀ ਯਿਸੂ ਮਸੀਹ ਦੇ ਜੀ ਉੱਠਣ ਦੇ ਕਾਰਣ ਬਚਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਸਰੀਰ ਦੀ ਸੈਲ ਲਾਹੁਣੀ ਨਹੀਂ ਪਰ ਸੁੱਧ ਅੰਤਹਕਰਣ ਨਾਲ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੂੰ ਭਾਲਣਾ ਹੈ’ (1 ਪਤਰਸ 3:21)।

ਕਈ ਕਾਰਣਾ ਨਾਲ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਲੋਕ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਇਹ ਆਇਤ ਬਚਾਏ ਜਾਣ ਲਈ ਸਰਤ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿਚ ਬਪਤਿਸਮੇ ਦੀ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਸਿਖਾਉਂਦੀ। (1) ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਮੰਨਣਾ ਹੈ ਕਿ ਨੂੰਹ ਦਾ ਪਰਿਵਾਰ ‘ਪਾਣੀ ਤੋਂ’ ਬਚਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਨਾ ਕਿ ‘ਪਾਣੀ ਦੇ ਰਾਹੀਂ।’ (2) ਉਹ ਕੰਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਇਸ ਆਇਤ ਵਿਚ ਬਪਤਿਸਮੇ ਨੂੰ ‘ਨਮੂਨਾ’ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ। (3) ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਮੰਨਣਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਆਇਤ ਸਿਖਾਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ‘ਸਰੀਰ ਦੀ ਸੈਲ ਲਾਹੁਣੀ’ ਦਾ ਅਰਥ ਪਾਪ ਧੋਣਾ ਹੈ।

(ਕਾਰਣ 1) ਨਾਲ ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਆਇਤ ਵਿਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਬੇੜੇ ਵਿਚ ਪਾਣੀ ‘ਦੇ ਰਾਹੀਂ’ (ਯੂ.: dia) ਬਚਾਏ ਗਏ ਸਨ ਨਾ ਕਿ ਪਾਣੀ ‘ਤੋਂ।’ ਬੇੜੇ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਿਰਫ ਇਸ ਲਈ ਬਚਾਇਆ ਕਿਉਂਕਿ ਖੁਦਾ ਨੇ ਪਾਣੀ ਭੇਜਿਆ ਸੀ। ਜੇ ਖੁਦਾ ਅੱਗ ਭੇਜ ਦਿੰਦਾ, ਤਾਂ ਬੇੜੇ ਵਿਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਬਚਾਅ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਣਾ ਸੀ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਸੜ ਕੇ ਮਰ ਜਾਣਾ ਸੀ। ਉਹ ਬੇੜੇ ਵਿਚ ਪਾਣੀ ‘ਦੇ ਰਾਹੀਂ’ ਬਚਾਏ ਗਏ ਸਨ। ਇਸਨੂੰ ਉਸ ਪਾਣੀ ਨਾਲ ਮਿਲਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਨਾਲ ਮਿਸਰ ਦੀ ਫੌਜ ਤੋਂ ਇਸਰਾਏਲੀਆਂ ਨੂੰ ਬਚਾ ਲਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਮਿਸਰੀਆਂ ਨੂੰ ਛੋਂਭ ਦਿੱਤਾ ਸੀ (ਖੁਚ 14:13, 27-30)।

(ਕਾਰਣ 2) ਨਾਲ ਦਿੱਕਤ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ‘ਨਮੂਨਾ’ ਯੂਨਾਨੀ ਸ਼ਬਦ antitupon ਦਾ ਅਨੁਵਾਦ ਹੈ ਜਿਸ ਦਾ ਅਰਥ ‘ਪ੍ਰਤੀਰੂਪ’ ਹੈ। ਬੇੜੇ ਵਿਚ ਨੂੰ ਹੁੰਦੇ ਉਸ ਦੇ ਪਰਿਵਾਰ ਦਾ ਬਚਾਅ ਸਾਡੇ ਬਚਾਏ ਜਾਣ ਦਾ ਇਕ ਨਮੂਨਾ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਪ੍ਰਤੀਰੂਪ (ਹਕੀਕਤ) ਹੈ। ਬਪਤਿਸਮਾ ਹਕੀਕਤ ਭਾਵ ਪ੍ਰਤਿਰੂਪ ਹੈ, ਜਿਸ ਦਾ ਰੂਪ ਬੇੜੇ ਵਿਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਬਚਾਇਆ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਬਪਤਿਸਮਾ ਹੁਣ ਸਾਨੂੰ ਬਚਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਦੇ ਰਾਹੀਂ ਅਸੀਂ ਪਾਪ ਤੋਂ ਬਚ ਕੇ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਥਾਂ ਤੇ ਪਹੁੰਚਦੇ ਹਾਂ, ਜਿਵੇਂ ਬੇੜੇ ਦੇ ਲੋਕ ਮੌਤ ਤੋਂ ਬਚੇ ਸਨ।

(ਕਾਰਣ 3) ਨਾਲ ਦਿੱਕਤ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਨਾਲ ਪਤਰਸ ਆਪ ਹੀ ਇਹ ਕਹਿ ਕੇ ਕਿ ਬਪਤਿਸਮਾ ਹੁਣ ਸਾਨੂੰ ਬਚਾਉਂਦਾ ਹੈ ਪਰ ਸਰੀਰ ਦੇ ਪਾਪ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਬਚਾਉਂਦਾ, ਆਪਣੀਆਂ ਹੀ ਗੱਲਾਂ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਕਰਦਾ ਲਗਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਵਾਕ ਨੂੰ ਸਮਝਣ ਦਾ ਵਧੇਰੇ ਸੁਭਾਵਕ ਢੰਗ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਤੱਥ ਨੂੰ ਸਾਫ਼ ਕਰਨ ਦੀ ਇੱਛਾ ਨਾਲ ਪਤਰਸ ਨੇ ਬਪਤਿਸਮੇ ਨੂੰ ਬਚਾਏ ਜਾਣ ਨਾਲ ਜੋੜਿਆ। ਉਸ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਬਪਤਿਸਮੇ ਦਾ ਮਕਸਦ ਸਰੀਰ ਦੇ ਬਾਹਰੀ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਧੋਣਾ

ਨਹੀਂ ਬਲਕਿ ਪਾਪਾਂ ਦੀ ਮਾਫ਼ੀ ਵਿਚ ਪਾਏ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਸੁਧਾਰ ਅੰਤਹਕਰਣ ਲਈ ਖੁਦਾ ਅੱਗੇ ਸਾਡੀ ਬੇਨਤੀ ਹੈ।

ਟਿੱਪਣੀਆਂ

¹ ਰੋਬਰਟ ਜੀ. ਬ੍ਰੇਚਰ ਅਤੇ ਯੂਸੀਨ ਦੇ. ਨਾਇਡਾ, ਏਂਟ੍ਰੋਪੋਲੋਜੀ ਅਤੇ ਇੰਡ੍ਰੋਪੋਲੋਜੀ (ਨਿਊਯਾਰਕ: ਯੂਨਾਈਟਡ ਬਾਈਬਲ ਸੋਸਾਇਟੀਜ਼, 1961), 517. ² ਰਾਲਫ ਪੀ. ਮਾਰਟਿਨ, ਇੰਟਰਨੈਸ਼ਨਲ ਸਟੈਂਡਰਡ ਬਾਈਬਲ ਇੰਡ੍ਰੋਪੋਲੋਜੀਆ, ਸੰ. ਜਿਓਫਰੀ ਡਬਲਯੂ. ਬੌਮਲੇ (ਗੈਂਡ ਰੈਪਿਡਸ, ਮਿਸੀਗਨ: ਵਿਲੀਅਮ ਬੀ. ਈਰਡਮੈਂਸ ਪਬਲਿਸਿੰਗ ਕੰ., 1986), 236. ³ *queastiones ad Marinum I.* 4 ਕੈਨੱਬ ਬੇਨਰ, ਸੰਪਾ., ਨੋਟਸ ਆਨ ਮਾਰਕ, ਦਿ NIV ਸਟਡੀ ਬਾਈਬਲ (ਗੈਂਡ ਰੈਪਿਡਸ, ਮਿਸੀਗਨ: ਜੋਂਡਰਵਨ, 1995), 1528. ⁵ ਜੇ. ਡੀ. ਡਗਲਸ, ਸੰਪਾ., ਦਿ ਨਿਊ ਗ੍ਰੀਕ-ਇੰਗ੍ਰਾਲਿਸਟ ਇੰਟਰਲੀਨੀਅਰ ਨਿਊ ਟੈਸਟਾਮੈਂਟ, ਅਨੁ. ਰੋਬਰਟ ਕੇ. ਬ੍ਰਾਊਨ ਐਂਡ ਫਿਲਿਪ ਡਬਲਯੂ. ਕੰਫਰਟ (ਵ੍ਰਿੰਟਨ, ਇਲੀਨੋਇ: ਟਿੰਡੇਲ ਹਾਊਸ ਪਬਲਿਸ਼ਰਜ਼, 1993), 192.

ਬਪਤਿਸਮਾ ਖੁਦਾ ਵੱਲੋਂ ਹੈ ਜਾਂ ਮਨੁੱਖਾਂ ਵੱਲੋਂ?

ਯੂਹੰਨਾ ਨੇ ਖੁਦਾ ਦੀ ਪਛਾਣ “ਜਿਸ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਪਾਣੀ ਨਾਲ ਬਪਤਿਸਮਾ ਦੇਣ ਲਈ ਭੇਜਿਆ” ਦੇ ਰੂਪ ਵਿਚ ਕਰਾਈ (ਯੂਹੰਨਾ 1:33)। ਯਿਸੂ ਨੇ ਇਹ ਪੁੱਛ ਕੇ ਕਿ “ਯੂਹੰਨਾ ਦਾ ਬਪਤਿਸਮਾ ਕਿਥੋਂ ਸੀ, ਸੁਰਗ ਵੱਲੋਂ ਜਾਂ ਮਨੁੱਖਾਂ ਵੱਲੋਂ?” (ਮੱਤੀ 21:25) ਸੰਕੇਤ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਯੂਹੰਨਾ ਦਾ ਬਪਤਿਸਮਾ ਖੁਦਾ ਵੱਲੋਂ ਸੀ।

ਲੁਕਾ ਨੇ ਵੀ ਬਪਤਿਸਮੇ ਨੂੰ ਖੁਦਾ ਦੀ ਯੋਜਨਾ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿਚ ਵਿਖਾਇਆ: “ਪਰ ਫਰੀਸੀਆਂ ਅਤੇ ਸਰੂ ਦੇ ਸਿਖਾਉਣ ਵਾਲਿਆਂ ਨੇ ਉਸ ਕੋਲੋਂ ਬਪਤਿਸਮਾ ਨਾ ਲੈ ਕੇ ਆਪਣੇ ਲਈ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਸੁਗਤ ਨੂੰ ਟਾਲ ਦਿੱਤਾ” (ਲੁਕਾ 7:30)।

ਫਰੀਸੀਆਂ ਨੂੰ ਬਪਤਿਸਮੇ ਦੀ ਅਹਿਮੀਅਤ ਦੀ ਸਮਝ ਆ ਗਈ ਅਤੇ ਉਹ ਪੁੱਛਣ ਲੱਗੇ, “ਜੇ ਤੂੰ ਨਾ ਮਸ਼ਿਹ ਹੈ, ਨਾ ਏਲੀਯਾਹ, ਨਾ ਉਹ ਨਬੀ, ਤਾਂ ਫਿਰ ਤੂੰ ਬਪਤਿਸਮਾ ਕਿਉਂ ਦਿੰਦਾ ਹੈ?” (ਯੂਹੰਨਾ 1:25)। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਬਪਤਿਸਮੇ ਨੂੰ ਖੁਦਾ ਦੇ ਮਹਾਨ ਲੋਕਾਂ ਨਾਲ ਰਲਾ ਕੇ ਬਿਲਕੁਲ ਸਹੀ ਕਿਤਾ।